

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 1. 2026, č. j.: MV-192417-4/SO-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 26. 1. 2026, č. j.: MV-192417-4/SO-2025, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 22. 10. 2025, č. j.: OAM-10449-17/DP-2025, kterým bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) s.ř. zastaveno řízení o žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „podnikání – osoba samostatně výdělečně činná“.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že dne 27. 7. 2025 opakovaně žádal o prodloužení lhůty k precizaci žádosti, neboť mu finančním úřadem nebylo vydáno příslušné potvrzení. Žalovaná porušila ust. § 3 a § 4 odst. 1 s.ř., jelikož žadatel nemá možnost ovlivnit, v jaké rychlosti mu bude vydáno potvrzení. O návrhu na prodloužení lhůty mělo být rozhodnuto usnesením, a nikoli formou přípisu, který žadatel nemá jak napadat. Jestliže žalobce doložil požadovanou náležitost v odvolacím řízení, je nepřiměřeně přísné, aby byl opravný prostředek zamítnut s odkazem na ust. § 82 odst. 4 s.ř. Zásada jednotnosti řízení spolu s požadavkem na hledání spravedlivého řešení věci, a nikoli projevy přepjatého formalismu, vyplývají z rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové, č. j.: 30 A 46/2015, ve spojení s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j.: 5 Afs 16/2003-65. Žalobce si v řízení počínal aktivně a doložil veškeré ostatní náležitosti žádosti, pročez jím uplatněný procesní návrh neměl obstrukční charakter. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí za současného vrácení věci k novému projednání.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když plně odkázala na obsah spisového materiálu a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaná neshledala pochybení v postupu prvostupňového orgánu, který druhé žádosti žalobce o prodloužení lhůty k doložení požadovaných podkladů nevyhověl písemností ze dne 5. 9. 2025. Této žalobcově žádosti však přitom bylo vyhověno, jelikož informace o důvodech neprodloužení lhůty byla vypravena až dne 15. 9. 2025. Podle ust. § 76 odst. 1 s.ř. se usnesení vydává jen v případech, ve kterých je to zákonem stanoveno, což na danou situaci nedopadá. Žalobce nepředložil v rámci odvolacího řízení žádné relevantní skutečnosti či důkazy, pro které by bylo možné upustit od zásady koncentrace řízení. Odkaz na rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové, č. j.: 30 A 46/2015, není přílehlavý, neboť se v tomto rozhodnutí jednalo o věcné zamítnutí žádosti, a nikoli o zastavení řízení. Prvostupňový orgán neměl v daném případě jinou možnost než řízení o žalobcově žádosti zastavit. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 29. 4. 2025 podal žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.
5. Prvostupňový orgán dne 29. 4. 2025 pod č. j.: OAM-10449-5/DP-2025 vyhotovil výzvu k odstranění vad žádosti, podle které byl žalobce povinen ve lhůtě šedesáti dnů od doručení výzvy předložit fotografii, doklad o zajištění ubytování, doklad o měsíčním příjmu, platební výměr na daň z příjmu fyzických osob, doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu nebo evidence, doklad prokazující bezdlužnost a doklad o cestovním zdravotním pojištění.
6. Na základě žalobcovy žádosti o prodloužení lhůty prvostupňový orgán dne 28. 7. 2025 pod č. j.: OAM-10449-12/DP-2025 určil další lhůtu k odstranění vad žádosti o vydání povolení do 15. 8. 2025. Na další žádost žalobce o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti o vydání povolení prvostupňový orgán reagoval přípisem ze dne 5. 9. 2025 nazvaným „Informace o důvodech neprodloužení lhůty určené k odstranění vad žádosti“, č. j.: OAM-10449-15/DP-2025.
7. Následně vydal prvostupňový orgán usnesení ze dne 22. 10. 2025, č. j.: OAM-10449-17/DP-2025, kterým podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) s.ř. zastavil řízení o žádosti. Jak je uvedeno

v odůvodnění, žalobce ke své žádosti nepředložil všechny požadované náležitosti ve lhůtě šedesáti dnů počítané od 29. 4. 2025, jež byla určena k odstranění vad žádosti a která byla následně prodloužena do 15. 8. 2025. Absence zákonných náležitostí znemožňuje rozhodnout o žádosti kladně.

8. Žalobce podal proti prvostupňovému usnesení odvolání. Posléze doložil chybějící potvrzení o neexistenci daňových nedoplatků vystavené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu. V doplnění odvolání žalobce uvedl, že pokud již správní orgán počal činit kroky k meritornímu posouzení žádosti, nelze rozhodnout usnesením, protože byl zkrácen na právu podle ust. § 36 odst. 3 s.ř., v důsledku čehož pokládá napadené rozhodnutí za nezákonné.
9. Žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí ze dne 26. 1. 2026, kterým potvrdila usnesení prvostupňového orgánu a odvolání zamítla. Žalovaná neměla pochybnosti, že žalobce na výzvu prvostupňového orgánu nedoložil náležitosti žádosti, ačkoli byl ve výzvě ze dne 29. 4. 2025 poučen o způsobu odstranění vad i o následcích jejich neodstranění. Podle žalované byl dán důvod pro zastavení řízení a usnesení prvostupňového orgánu bylo dostatečně a řádně odůvodněno a je v souladu s platnými právními předpisy. Žalovaná připomněla, že žalobce nijak neprokázal důvody, které mu bránily ve včasné podání dokladu o neexistenci daňových nedoplatků již v řízení před prvostupňovým orgánem.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) s.ř. *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.*
13. Soud především konstatuje, že nedostatky žádosti ve smyslu ust. § 66 odst. 1 písm. c) s.ř. mohou spočívat buď v tom, že žádost nemá všechny požadované náležitosti, anebo v jiných vadách. Pokud má podaná žádost o zahájení řízení nedostatky, které je třeba odstranit, správní orgán by měl žadateli pomoci tyto nedostatky odstranit, a učinit tak vůči žadateli výzvu k odstranění vad dle ust. § 45 odst. 2 s.ř. Výzva správního orgánu musí obsahovat poučení o následku neodstranění vad žádosti, kterým je právě vydání usnesení o zastavení řízení, což bylo ve věci žalobce dodrženo. Pokud byl žadatel vyzván k odstranění nedostatků žádosti, tyto nedostatky ve stanovení lhůtě neodstraní a nedostatky jsou takové povahy, že brání pokračování v řízení, je namístě řízení o žádosti zastavit, jelikož o ní nelze meritorně rozhodnout. Usnesení o zastavení řízení je procesním důsledkem, který nastává z důvodu, že žadatel se správním orgánem nespolupracoval (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2016, č. j.: 9 Azs 210/2016-48).
14. Neodstraněné nedostatky žádosti musí vykazovat určitou intenzitu, není možné zastavit řízení pro vady méně závažné, které nebrání pokračování v řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č. j.: 2 Azs 76/2015-24). Zastavit řízení je tudíž možné pouze tehdy, jestliže neodstraněné vady brání správnímu orgánu pokračovat v

řízení, a rozhodnout tak meritorně o podané žádosti, naopak jej není možno zastavit pro neodstranění méně závažných, formálních vad žádosti.

15. Žalobce v řízení před prvostupňovým orgánem nedoložil doklad o daňové bezdlužnosti ve smyslu ust. § 46 odst. 7 písm. d) ve spojení s § 178e zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Nedoložení zákonem určených dokumentů představuje závažnou vadu žádosti, a naopak je nelze považovat pouze za formální, nepodstatný nedostatek. Žalobce doložil doklad o daňové bezdlužnosti až po podání odvolání, avšak vzhledem k ust. § 82 odst. 4 s.ř. nemohlo dojít ke zhojení nedostatku žádosti uvedením nových důkazů či tvrzení v rámci odvolacího řízení, neboť podle potvrzení byla žádost o jeho vystavení zaevidována až dne 7. 11. 2025. Žalobce nevysvětlil, proč žádost o vydání potvrzení podal až po vydání prvostupňového rozhodnutí a proč ji tudíž nemohl podat a potvrzení následně uplatnit dříve. Žalovaná nepochybila, jestliže odvolání zamítla jako nedůvodné.
16. Soud rovněž uvádí, že se prvostupňový orgán nedopustil přepjatého formalismu, poněvadž postupoval zcela v souladu se zákony a v mezích mu stanovených pravomocí. Jelikož se jedná o správní řízení zahájené na žádost, je od žalobce očekávána vyšší míra spoluúčasti na celém řízení, tudíž rovněž na předkládání a zajišťování důkazů na podporu svých tvrzení. K doplnění požadovaných dokumentů byla žalobci poskytnuta lhůta šedesáti dnů počítaná od okamžiku převzetí výzvy dne 29. 4. 2025. Prvostupňový orgán nevyhotovil usnesení o zastavení řízení ihned po skončení šedesátidenní lhůty, nýbrž až dne 22. 10. 2025, dlouho poté, co bylo vyhověno žalobcově žádosti o prodloužení lhůty usnesením ze dne 28. 7. 2025, č. j.: OAM-10449-12/DP-2025, a co tato lhůta skončila, ale i dlouho poté, co byl žalobce vyrozuměn, že dalšímu prodloužení lhůty vyhověno nebude. Přestože byl žalobce vyzván k doložení všech podkladů do šedesáti dnů ode dne 29. 4. 2025, až do vydání prvostupňového rozhodnutí potřebný doklad potvrzující bezdlužnost nedoložil, ba o jeho vydání ani nepožádal. Žalobce se přitom dále nijak nezajímal, zda již má všechny podklady doložené, zároveň byl již v řízení zastoupen a nebylo úkolem správních orgánů na tento aspekt dále z moci úřední upozorňovat; ostatně, z vyrozumění o neprodloužení lhůty ze dne 5. 9. 2025, doručené žalobcovu zástupci dne 16. 9. 2025, bylo minimálně implicitně zjevné, že všechny náležitosti ještě dodány nebyly, přesto až do vydání prvostupňového rozhodnutí (více než o měsíc později) již nebylo ze strany žalobce žádné podání zasláno. Konečně, žalobce požádal dne 27. 7. 2025 o prodloužení lhůty o 30 dnů, žádnou další žádost o prodloužení lhůty neuplatnil (a to ani po vyrozumění o nevyhovění ze dne 5. 9. 2025), přitom rozhodnuto bylo až téměř tři měsíce poté, 22. 10. 2025, dlouho po skončení okamžiku, kdy měla požadovaná prodloužená lhůta skončit.
17. Správnímu orgánu ze s.ř. nevyplývá povinnost rozhodovat o neprodloužení lhůty k odstranění vad žádosti formou usnesení, tudíž přípis ze dne 5. 9. 2025, č. j.: OAM-10449-15/DP-2025, není porušením žalobcových procesních práv (k totožnému závěru srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j.: 10 As 46/2015 - 43).
18. Zákon nedává správnímu orgánu možnost správního uvážení, zda řízení o žádosti zastavit, či nikoliv. Pokud jsou splněny zákonem stanovené podmínky, je správní orgán povinen řízení o žádosti zastavit. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2016, č. j.: 7 Azs 99/2016-36, vztahující se k zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) s.ř., nebyl v recentní judikatuře překonán. S ohledem na uvedené se tak nejednalo o formalistický postup, pakliže správní orgány meritorně neposuzovaly danou věc, ale o postup v souladu se zákonem. Soud se ztotožňuje s žalovanou, že žalobcem uvedený judikát Krajského soudu

v Hradci Králové, č. j.: 30 A 46/2015, na posuzovanou věc nedopadá, neboť se týká meritorního rozhodnutí o pobytovém oprávnění, zároveň v předmětné věci se jednalo o změnu poměrů, tedy skutečnosti a důkazy, jež nebylo možné uplatnit dříve; konečně, zásada jednotnosti řízení nikterak nevylučuje koncentraci dle ustanovení § 82 odst. 4 s.ř. Citovaná pasáž odkazovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (č. j.: 5 Afs 16/2003 – 56) pak obecně hovoří o přepjatém formalismu, správní orgány však v žalobcově případě postupovaly standardně v souladu se zákonem. Žalobce taktéž závěrem žaloby hovoří o své pocesní aktivitě, ve vztahu k nedoložené náležitosti však aktivní nebyl, když o vydání podkladu příslušný finanční úřad až do vydání prvostupňového rozhodnutí nepožádal.

19. K sociálnímu a podnikatelskému zázemí v České republice obecně zmíněnému v návrhu na přiznání odkladného účinku lze dodat, že ve správním řízení nevyšly najevo takové skutečnosti, kvůli nimž by bylo namíste posuzovat přiměřenost rozhodnutí ve vztahu k rodinnému a soukromému životu dle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
20. Jelikož soud neshledal ani porušení žalobcem obecně zmíněných základních zásad správního řízení, žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. května 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce